

atter tager Ordet i denne Sag saavel som i enhver som helst anden Sag, da virkelig gør sig den Ulejlighed at se de Forhandlinger efter, der ere førte, ellers vil det alligevel blive en ret betydningsløs Kritik, han retter mod andre Medlemmer. Dersom det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at se de Forhandlinger efter, der bleve førte her i denne Sal angaaende denne Sag i Fjor, vilde han have set, at den Kritik, han retter imod mig, burde det ærede Medlem have rettet imod sine egne Meningsfæller, sit eget Partis Ordførere, imod det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) (*Marott*: Nej!). Der bliver sagt Nej. Saa vil jeg bede det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (*Marott*) — jeg tror, det var ham, der sagde Nej — erindre, at det var det ærede Medlem for Københavns 10. Valgkreds, der fremkom med de Betragtninger, at Hederne skulde dyrkes, at Alen skulde graves op, køres væk osv. Jeg tillod mig at paavise, at det var rent ud meningsløst at opdyrke den Hede, som det ikke kunde betale sig at dyrke i dette Land; den maatte man se at faa under anden Kultur. Det gjorde jeg gældende overfor de ærede Medlemmer for Københavns 10de Valgkreds og Københavns Amts 2den Valgkreds.

Men jeg skal ikke i dette Øjeblik søge en Trætte med det ærede Medlem for Silkeborg, men blot oplæse et Par Linier, som det ærede Medlems Partis Ordfører i denne Sag i Fjor udtalte angaaende den Diskussion, der havde været mellem mig og det ærede Medlems Meningsfælle angaaende dette Spørgsmaal. Det staar i Folketingstidende fra i Fjor, Sp. 3676, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds siger der: „Derefter vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen). Det forekommer mig, at de Udtalelser, han i Gaar fremsatte, vare et af de vægtigste Indlæg, der ere givne i denne Diskussion om Understøttelse til Hededyrkere. Det er heller ikke saa underligt, thi der er i denne Sal neppe noget Medlem, der har et saa nøje Kendskab til Hededyrkning og Hededyrkernes Liv og Arbejde som det ærede Medlem for Give. En Mand, der er vokset op ude i Heden og selv praktisk har taget Del i dette Arbejde, kan naturligvis tale om disse Spørgsmaal med langt større Kendskab end nogen af os andre.“ Han udtalte sin

Glæde derover og mener, at vi ikke ere saa langt fra hinanden i vore Anskuelser. Til det ærede Medlem for Silkeborg vil jeg sige, at jeg tror, han gør vel i at erindre, at man ikke kan faa praktisk Forstand paa at opdyrke Heden af at sidde paa en Redaktørstol; man kan vel ved at sidde paa en socialistisk Redaktørstol faa Forstaaelse af at opdyrke socialistisk Jordbund, men man kan aldeles ikke dér faa praktisk Tag paa at opdyrke Heden, det er to vidtforskellige Ting.

Rasmus Andersen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at gøre nogle faa Bemærkninger til en Udtalelse fra det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen), en Udtalelse, der drejede sig om Flakkebjerg Opdragelsesanstalt. Jeg tænker, at de fleste ærede Medlemmer, som vare til Stede og hørte den Skildring, som det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds gav af Forholdene paa Flakkebjerg Opdragelsesanstalt, maa have faaet det Indtryk, at for saa vidt det blot tilnærmelsesvis var saaledes, som det blev skildret af det ærede Medlem, vare Forholdene saa slette, at der burde skrives ind og gøres noget alvorligt. Maa jeg for at undgaa Misforstaaelse med det samme tilføje, at jeg havde det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at han selv følte sig overbevist om, at det var saaledes som af ham skildret. Jeg tror ikke, at han søgte at gøre Forholdene værre, end han troede, de vare. Og jeg tror ikke, han søgte at give en falsk Fremstilling. Naar jeg imidlertid har taget Ordet, er det, fordi jeg tror, at Skildringen alligevel ikke ganske passer, og jeg mener i Sandhedens Interesse at burde fremdrage, hvad jeg kender til Forholdene dernede.

Jeg tror nemlig ikke, at de Hjemmelsmænd, hvorpaa det ærede Medlem har bygget sine Udtalelser, ere særlig paalidelige. Som De vil have lagt Mærke til, var jo den første Del af det ærede Medlems Udtalelser bygget paa Forklaringer, som vare afgivne af den Dreng, der havde været Genstand for en særlig haard Behandling. At denne Drengs Udtalelser ikke kunne være fuldgyldigt Bevis i denne Sag, mener jeg, at vi vel nok kunne blive enige om. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at han havde været ovre i Flakkebjerg og havde henvendt sig til Beboerne for at faa de bedst mulige Oplysninger om Anstalten. Da han kom til dem og sagde, hvem han var, og hvilke Oplysning-